

PEAPIISKOPI KARJASEKIRI

usupuhastuspühaks ehk reformatsiooni aastapäevaks

31. oktoobril 2026

Teist alust ei saa keegi rajada selle kõrvale, mis juba olemas – see on Jeesus Kristus! (1Kr 3:11)

Täpselt kümme aastat tagasi, 31. oktoobril 2016, toimus Rootsis Lundi toomkirikus midagi, mida veel mõnikümmend aastat varem oleks olnud raske ette kujutada. Roomakatoliku kiriku pea paavst Franciscus ja Luterliku Maailmaliidu juhid kogunesid ühiselt palvetama, et meenutada reformatsiooni algust ning astuda järgmine samm sajandite jooksul tekkinud vastuolude ja lõhede ületamiseks. Ajalugu ei saanud olematuks muuta, kuid selle valusaid tagajärgi oli võimalik lepituse ja andestuse kaudu parandama asuda.

Kümme aastat hiljem võime küsida, kuhu oleme sellel teel jõudnud. Õpetuslikud erimeelsused ei ole kadunud ning täieliku nähtava osaduseni on veel omajagu teed minna. Ometi oleme õppinud üksteist rohkem kuulama, koos palvetama ja ligimest ühiselt teenima. Oleme mõistnud, et oma usutunnistusele truuks jäämine ei nõua teise kristlasega vastandumist. Vastupidi, Kristusele lähemale jõudes võime jõuda lähemale ka üksteisele.

Usupuhastuspüha juhtsalmsis meenutab apostel Paulus: *“Teist alust ei saa keegi rajada selle kõrvale, mis juba olemas – see on Jeesus Kristus!” (1Kr 3:11)* See on reformatsiooni sõnumi tuum. Martin Luther ei soovinud rajada Kristuse kirikule uut alust, vaid juhtida kiriku tagasi sellele alusele, millele ta oli algusest peale rajatud. Ka tänapäeval ei saa kristlaste ühtsus sündida sellest, et püüame üksteise erinevusi lihtsalt olematuks muuta. Meid ühendab Kristus, kes on oma kiriku ainus alus ja vundament. Sellel alusel seisame ka siis, kui meie arusaamad, kombad ja traditsioonid erinevad.

Apostel Paulus kutsub meid olema ka usinad rahusideme kaudu pidama Vaimu antud ühtsust (Ef 4:3). Tähelepanuväärne on, et Paulus ei käsi meil ühtsust luua, vaid seda hoida. Ühtsus ei ole meie endi saavutatud kokkulepe, vaid Püha Vaimu kingitus. See tähendab valmisolekut parandada meelt, tunnistada oma eksimusi ning otsida üksteisemõistmist ka siis, kui kõigis küsimustes ei ole võimalik üksmeelele jõuda. See ei puuduta ainult ülemaailmset oikumeenilist ühtsusepüuet, vaid kehtib ka meie oma kiriku kohta Maarjamaal.

Usupuhastuspüha tuletab meile meelde, et kiriku uuenemine algab alati meelega parandusest. Mitte teiste vigade otsimisest, vaid iseenda pöördumisest Kristuse poole. Ainult nõnda saame hoida meile kingitud rahusidet ning anda üheskoos usutavat tunnistust evangeeliumist. Me ei pea rajama uut alust ega otsima uut vundamenti. Meil tuleb jääda ustavaks Kristusele, kes meid oma armus kannab ja ühendab.

Soovin kõigile Eestimaa kogudustele ja kristlastele õnnistatud usupuhastuspüha! Hoidkem ühtsust, mille Jumal on meile kinkinud, et maailm võiks meie sõnade ja tegude kaudu ära tunda Kristuse armastuse! Sest teist alust ei saa keegi rajada selle kõrvale, mis juba olemas – see on Jeesus Kristus!

Urmas Viilma
Peapiiskop